

УДК 517.9

Ю. М. СИДОРЕНКО, Ю. Ю. БЕРКЕЛА

**ІНТЕГРУВАННЯ НЕЛІНІЙНИХ ПРОСТОРОВО-ДВОВИМІРНИХ
РІВНЯНЬ ГЕЙЗЕНБЕРГА**

Yu. M. Sydorenko, Yu. Yu. Berkela. *Integration of nonlinear space-twodimensional Heisenberg equations*, *Matematychni Studii*, **18** (2002) 57–68.

We investigate the model of Ishimori I (nonlinear (2+1)-dimensional generalizations of Heisenberg equations) and its modification. For these systems the method of constructing of a wide class of exact solutions in explicit form is proposed by using of “dressing” transformations of Zakharov-Shabat type. As particular cases we present solutions which are essentially different from already known.

Ю. Н. Сидоренко, Ю. Ю. Беркела. *Интегрирование нелинейных пространственно-двумерных уравнений Гейзенберга* // *Математичні Студії*. – 2002. – Т.18, №1. – С.57–68.

Исследуются нелинейные (2+1)-обобщения уравнений Гейзенберга — модель Ишимори-I и ее модификацию. Предложен метод построения широкого класса точных решений в явной форме с помощью “одевающих” преобразований Захарова-Шабата. Существенно отличные от известных ранее решения представлены как частный случай полученных нами общих формул.

Просторово-двовимірні узагальнення нелінійної моделі феромагнетика Гейзенберга, відомі також як рівняння Ішиморі I, II [1], досліджувалися різними методами (Хі-роти, оберненої задачі розсіяння, $\bar{\partial}$ -метод) [1,2]. Предметом дослідження у цій статті є нелінійна модель Ішиморі-I і отримана нами її модифікація [3], для яких калібровочна еквівалентність з відповідними моделями Деві-Стюартсона-II на даний час не досліджено (на відміну від систем Ішиморі-II та Деві-Стюартсона-II [2]). Для системи Ішиморі-I методом бінарних перетворень Дарбу [4] отримані широкі класи точних розв'язків. Наш підхід до інтегрування цих рівнянь базується на “одягаючих” перетвореннях Захарова-Шабата. Серед отриманих класів розв'язків досліджуваних моделей містяться також суттєво відмінні від відомих раніше.

Статтю написано за наступною схемою. У першому розділі ми наводимо основні поняття та факти, необхідні надалі. Основні результати містяться в розділах 2 та 3, де подано в явному вигляді точні розв'язки нелінійної моделі Ішиморі-I (теорема 3 і 4) та її модифікації (теорема 5 і 6). Отримані нами розв'язки (для обох моделей) параметризуються довільною кількістю функціональних параметрів $(\varphi_1(x, y, t), \varphi_2(x, y, t))$, на відміну від відомих робіт [4,5].

2000 *Mathematics Subject Classification*: 33Q58, 37K10, 37K15.

1. Вихідні положення. Розглянемо над полем \mathbf{C} лінійний простір ζ мікродиференціальних операторів (МДО) (формальних символів) вигляду

$$U \in \zeta = \left\{ \sum_{i=-\infty}^{n(U)} a_i \mathcal{D}^i : i, n(U) \in \mathbf{Z} \right\}, \quad (1)$$

де коефіцієнти a_i є матричними $N \times N$ -функціями “просторової” змінної $x = t_0$ і еволюційних параметрів t_1, t_2, \dots . Матричні коефіцієнти $a_i(\mathbf{t})$, $\mathbf{t} = (t_0, t_1, t_2, \dots)$, вважаються гладкими функціями векторної змінної \mathbf{t} , яка має скінченну кількість компонент, і належать деякому функціональному простору \mathcal{A} , який є диференціальною алгеброю стосовно звичайних арифметичних дій, а оператор диференціювання $\mathcal{D} := \frac{\partial}{\partial x}$.

Структура алгебри \mathbb{L} і на лінійному просторі ζ (1) визначається комутатором \mathbb{L} і $[\cdot, \cdot] : \zeta \times \zeta \rightarrow \zeta$, $[L_1, L_2] = L_1 L_2 - L_2 L_1$, де композиція $L_1 L_2$ (операторне множення) операторів L_1 та L_2 індукується загальним правилом Лейбніца для композиції оператора \mathcal{D}^n і оператора $f := f \mathcal{D}^0$ – оператор множення на функцію $f \in \mathcal{A}$

$$\mathcal{D}^n f := \sum_{j=0}^{\infty} \binom{n}{j} f^{(j)} \mathcal{D}^{n-j}, \quad n \in \mathbf{Z}, \quad f \in \mathcal{A} \subset \zeta, \quad f^{(j)} := \frac{\partial^j f}{\partial x^j} \in \mathcal{A} \subset \zeta, \quad (2)$$

$$\mathcal{D}^n \mathcal{D}^m := \mathcal{D}^m \mathcal{D}^n := \mathcal{D}^{n+m}, \quad n, m \in \mathbf{Z}.$$

На відміну від формули (2), через $\mathcal{D}^k(f)$ позначається дія оператора диференціювання \mathcal{D}^k на функцію $f \in \mathcal{A}$

$$\mathcal{D}^k(f) := \frac{\partial^k f}{\partial x^k} \in \mathcal{A}, \quad k \in \mathbf{Z}_+.$$

Строго диференціальна складова $S_{>0}$ МДО $S = \sum_{i=-\infty}^{n(S)} s_i \mathcal{D}^i$ визначається таким чином

$$S = S_{>0} + S_{\leq 0}, \quad S_{>0} = \sum_{i=1}^{n(S)} s_i \mathcal{D}^i, \quad (3)$$

а через $S_{\leq 0}$, відповідно, позначається $S_{\leq 0} = \sum_{i=-\infty}^0 s_i \mathcal{D}^i$. Формула (3) індукує розклад алгебри ζ в лінійну суму підалгебр операторів $\zeta_{>0}$ (диференціальних операторів без вільного члена) і операторів $\zeta_{\leq 0}$ (інтегральних операторів з вільним членом) $\zeta = \zeta_{>0} \dot{+} \zeta_{\leq 0}$. Задамо на алгебрі \mathbb{L} і ζ систему попарно комутуючих диференціювань $\{\partial_{t_n}\}$, $n \in \mathbf{N}$; $\partial_{t_n} : (\zeta, [\cdot, \cdot]) \rightarrow (\zeta, [\cdot, \cdot])$:

$$\partial_{t_n} U = \partial_{t_n} \left(\sum_j a_j \mathcal{D}^j \right) := \sum_j \frac{\partial a_j}{\partial t_n} \mathcal{D}^j + U \partial_{t_n} \equiv U_{t_n} + U \partial_{t_n},$$

$$[\partial_{t_n}, \partial_{t_m}] = 0, \quad [\mathcal{D}^j, \partial_{t_n}] = 0, \quad j \in \mathbf{Z}.$$

Розглянемо $B_n^0, B_m^0 \in \zeta_{>0} = \{\sum_{i=1}^{\infty} \nu_i \mathcal{D}^i\}$, $\hat{B}_n^0 := \alpha_n \partial_{t_n} - B_n^0$, $\hat{B}_m^0 := \alpha_m \partial_{t_m} - B_m^0$, де $\alpha_i \in \mathbf{C}$ такі, що $[\hat{B}_n^0, \hat{B}_m^0] = [\alpha_n \partial_{t_n} - B_n^0, \alpha_m \partial_{t_m} - B_m^0] = 0$. Нехай

$$W = \sum_{i=0}^{\infty} w_i \mathcal{D}^{-i} \quad (4)$$

— елемент простору $\zeta_{\leq 0}$, для якого існує обернений W^{-1} , а $B_n := \alpha_n \partial_{t_n} - W \hat{B}_n^0 W^{-1}$.

Твердження [3]. 1) $[\alpha_n \partial_{t_n} - B_n, \alpha_m \partial_{t_m} - B_m] = 0$.

2) $B_n \in \zeta_{>0}$ тоді і тільки тоді, коли

$$\alpha_n W_{t_n} = (W B_n^0 W^{-1})_{>0} W - W B_n^0. \quad (5)$$

Наслідок [3]. Нехай $\alpha_0 = 0$, $U_0 := B_1^0 = C_1 \mathcal{D}$, $B_m^0 = C_m \mathcal{D}^m$, $C_1, C_m \in \mathcal{I}_N$, де \mathcal{I}_N — деяка комутативна підалгебра $\text{Mat}_{N \times N}(\mathbf{C})$ — алгебри $N \times N$ -матриць з комплексними елементами, оператор $U := W U_0 W^{-1}$. Тоді

$$\alpha_m U_{t_m} = [B_m, U],$$

а за умови $C_m = (C_1)^m$ оператор U є розв'язком матричної ієрархії типу КР (Кадомотева-Петвіашвілі [6, 7]):

$$\alpha_m U_{t_m} = [(U^m)_{>0}, U]. \quad (6)$$

Як зазначалось вище, оператори W (4) мають обернені W^{-1} , коефіцієнти яких послідовно знаходяться з означення $WW^{-1} = I$. Безпосередні обчислення дозволяють виписати достатню для наших цілей кількість коефіцієнтів оператора $W^{-1} = w_0^{-1} + \sum_{i=1}^{\infty} \omega_i \mathcal{D}^{-i}$:

$$\omega_1 = -w_0^{-1} w_1 w_0^{-1};$$

$$\omega_2 = -w_0^{-1} w_2 w_0^{-1} + w_0^{-1} w_1 w_0^{-1} w_1 w_0^{-1} - w_0^{-1} w_1 w_0^{-1} w_{0x} w_0^{-1}.$$

Надалі розглядатимемо оператор L вигляду

$$L := \alpha_n \partial_{t_n} - U := \alpha_n \partial_{t_n} - \sum_{i=-\infty}^{n(L)} a_i \mathcal{D}^i. \quad (7)$$

Операцію транспонування оператора L (7) визначимо рівністю:

$$L^{\tau} := -\alpha \partial_y - \sum_{i=-\infty}^{n(L)} (-1)^i \mathcal{D}^i a_i^{\top}.$$

Оператор $L^* := \overline{L^{\tau}}$ є ермітово спряженим до L .

Оператор L (7) називатимемо \mathcal{D} -ермітовим (\mathcal{D} -косоермітовим), якщо $L^* = \mathcal{D} L \mathcal{D}^{-1}$ ($L^* = -\mathcal{D} L \mathcal{D}^{-1}$). Інтегральний оператор W будемо називати \mathcal{D} -унітарним, якщо $W^{-1} = \mathcal{D}^{-1} W^* \mathcal{D}$.

Лема 1. Нехай L — \mathcal{D} -ермітовий (\mathcal{D} -косоермітовий) та W — \mathcal{D} -унітарний оператори, тоді $\hat{L} := W L W^{-1}$ буде \mathcal{D} -ермітовим (\mathcal{D} -косоермітовим) оператором.

Доведення.

$$\hat{L}^* = (W L W^{-1})^* = (W^{-1})^* L^* W^* = \mathcal{D} W \mathcal{D}^{-1} \mathcal{D} L \mathcal{D}^{-1} W^* = \mathcal{D} W L W^{-1} \mathcal{D}^{-1} = \mathcal{D} \hat{L} \mathcal{D}^{-1}.$$

□

Нехай $\varphi = \varphi(x, y, t)$ — гладка матрична $N \times K$ функція, $\Omega := C + \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_x dx$ — невідроджена матричнозначна $K \times K$ функція, така, що інтеграл $\int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_x dx$ є абсолютно збіжним. Правильне наступне важливе твердження.

Теорема 1. 1. Нехай $C^* = -C = \text{const} \in \text{Mat}_{K \times K}(\mathbf{C})$ та $w_0 := I - \varphi \Omega^{-1} \varphi^*$, тоді $w_0^{-1} = w_0^* = I - \varphi \Omega^{*-1} \varphi^*$ та $\Omega^* = \varphi^* \varphi - \Omega$.

2. Оператор W вигляду

$$W := w_0 + \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi_x^*, \quad (8)$$

є \mathcal{D} -унітарним і обернений до нього оператор визначається за формулою

$$W^{-1} := w_0^{-1} + \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_x. \quad (9)$$

Доведення теореми викладено в статті [8].

2. Основна частина. Розглядатимемо введений простір ζ мікродиференціальних операторів, де коефіцієнти є матричними функціями розмірності 2×2 “просторової” змінної $x = t_0$ і еволюційних параметрів $t_1 = y, t_2 = t$.

Виберемо $B_1^0 = \sigma_3 \mathcal{D}$, $B_2^0 = \sigma_3 \mathcal{D}^2$, де $\sigma_3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}$ та обчислимо

$$(W \sigma_3 \mathcal{D} W^{-1})_{>0} = w_0 \sigma_3 w_0^{-1} \mathcal{D},$$

$$(W \sigma_3 \mathcal{D}^2 W^{-1})_{>0} = w_0 \sigma_3 w_0^{-1} \mathcal{D}^2 + (w_1 \sigma_3 w_0^{-1} - w_0 \sigma_3 w_0^{-1} w_1 w_0^{-1} - 2w_0 \sigma_3 w_0^{-1} w_{0x} w_0^{-1}) \mathcal{D}.$$

З доведеного в [3] випливає, що наслідком рівняння (5) для отриманих операторів є система

$$\begin{cases} \alpha_2 S_t = \frac{1}{4} [S, S_{xx} + \alpha_1^2 S_{yy}] + a_y S_x + a_x S_y \\ (a_{xx} - \alpha_1^2 a_{yy}) I = \frac{\alpha_1^2}{2} S [S_y, S_x] \end{cases}, \quad (10)$$

де a - скалярна функція, $S = w_0 \sigma_3 w_0^{-1}$, $S^2 = S^* S = I$. Дана модель відома як система Ішімори (2d-магнетик Гейзенберга)[1]. Система (10) є інтегрованою класичною моделлю, що описує нелінійну спінову систему на площині (x, y) . Зображення Захарова-Шабата для неї має вигляд:

$$\left[\alpha_1 \partial_y - S \mathcal{D}, \alpha_2 \partial_t - S \mathcal{D}^2 - \left(\frac{1}{2} S_x + \frac{\alpha_1}{2} S S_y + \frac{1}{\alpha_1} a_x S + a_y \right) \mathcal{D} \right] = 0. \quad (11)$$

Систему (10) можна подати у векторній формі

$$\begin{cases} \alpha_2 \vec{S}_t = \frac{i}{2} \vec{S} \times (\vec{S}_{xx} + \alpha_1^2 \vec{S}_{yy}) + a_y \vec{S}_x + a_x \vec{S}_y \\ a_{xx} - \alpha_1^2 a_{yy} = i \alpha_1^2 \vec{S} (\vec{S}_y \times \vec{S}_x) \end{cases},$$

де $\vec{S} = (S_1, S_2, S_3)$, $\vec{S}^2 = S_1^2 + S_2^2 + S_3^2 = 1$.

Розглянемо оператори

$$L := \alpha_1 \partial_y - \sigma_3 \mathcal{D}, \quad (12)$$

$$M := \alpha_2 \partial_t - \sigma_3 \mathcal{D}^2,$$

де $\alpha_1 \in \mathbf{R}$, $\alpha_2 \in i\mathbf{R}$. Зауважимо, що при цьому L є \mathcal{D} -косоермітовим та M є \mathcal{D} -ермітовим операторами. Проведемо для операторів (12) перетворення

$$\hat{L} := W L W^{-1}, \quad \hat{M} := W M W^{-1}, \quad (13)$$

де оператори W та W^{-1} мають вигляд (8)–(9) відповідно.

Теорема 2. Нехай $\varphi \in \text{Mat}_{2 \times K}(\mathbf{C})$ — розв'язок системи рівнянь

$$\begin{cases} \alpha_1 \varphi_y = \sigma_3 \varphi_x \\ \alpha_2 \varphi_t = \sigma_3 \varphi_{xx} \end{cases}, \alpha_1 \in \mathbf{R}, \alpha_2 \in i\mathbf{R}, \quad (14)$$

тоді оператори \hat{L}, \hat{M} (13) — чисто диференціальні, при цьому $\hat{L} := \alpha_1 \partial_y - S\mathcal{D} \in \mathcal{D}$ -косермітовим та $\hat{M} := \alpha_2 \partial_t - S\mathcal{D}^2 - P\mathcal{D} \in \mathcal{D}$ -ермітовим, де $S = w_0 \sigma_3 w_0^{-1}$, $P = w_0 \sigma_3 w_{0x}^{-1} + \varphi \Omega^{-1} \varphi_x^* \sigma_3 w_0^{-1} - w_0 \sigma_3 \varphi_x \Omega^{*-1} \varphi^*$.

Доведення. Розіб'ємо процес на декілька етапів. Наведемо співвідношення, які будуть використанні в доведенні

$$\Omega_y^* \Omega^{*-1} = -\Omega^* (\Omega^{*-1})_y, \quad (15)$$

$$\varphi^* \varphi - \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_x dx = C + \Omega^*, \quad (16)$$

$$\int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_x dx = \Omega - C, \quad (17)$$

$$\Omega_y^* = \int_{-\infty}^x \varphi_{xy}^* \varphi dx + \int_{-\infty}^x \varphi_x^* \varphi_y dx. \quad (18)$$

Розглянемо наступне перетворення

$$\begin{aligned} W \partial_y W^{-1} &= \partial_y + W(W^{-1})_y = \partial_y - [\varphi_y \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} + \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \\ &- \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \mathcal{D} \varphi_y \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \mathcal{D} \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D}] = \\ &= \partial_y - [\varphi_y \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} + \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \\ &- \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \varphi_{xy} \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \varphi_y \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \\ &- \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \varphi_x \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \varphi (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D}] = \\ &= \partial_y - [\varphi_y \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} + \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \\ &- \varphi \Omega^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_{xy} dx \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} + \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_{xy} dx \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \\ &- \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \varphi_y \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_x dx \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} + \\ &+ \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_x dx (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \varphi (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D}]. \end{aligned}$$

Використовуючи (16) та (17), попередній вираз переписеться у вигляді

$$\begin{aligned} W \partial_y W^{-1} &= \partial_y - [\varphi_y \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} + \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \\ &- \varphi \Omega^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_{xy} dx \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_y dx \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \varphi \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} + \\ &+ \varphi \Omega^{-1} C \mathcal{D}^{-1} (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} C (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \Omega^* (\Omega^{*-1} \varphi^*)_y \mathcal{D}]. \end{aligned}$$

Враховуючи (15), отримаємо

$$W \partial_y W^{-1} = \partial_y - [\varphi_y \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \varphi \Omega^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_{xy} dx \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} -$$

$$-\varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi_x^*\varphi_y dx\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D}-\varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\varphi_y^*\mathcal{D}+\varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\Omega_y^*\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D}].$$

Підставимо вираз для Ω_y^* (18) в попередню формулу

$$\begin{aligned} W\partial_y W^{-1} &= \partial_y - [\varphi_y\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} - \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\varphi_y^*\mathcal{D} - \\ & - \varphi\Omega^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi^*\varphi_{xy} dx\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} - \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi_x^*\varphi_y dx\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} + \\ & + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi_{xy}^*\varphi dx\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi_x^*\varphi_y dx\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D}] = \\ & = \partial_y - \left(\varphi_y - \varphi\Omega^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi^*\varphi_{xy} dx\right)\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\left(\varphi_y^* - \int_{-\infty}^x\varphi_{xy}^*\varphi dx\Omega^{*-1}\varphi^*\right)\mathcal{D}. \end{aligned}$$

Використовуючи подібні міркування для перетворень $W\sigma_3\mathcal{D}W^{-1}$ та $W\sigma_3\mathcal{D}^2W^{-1}$ прямими обчисленнями приходимо до наступного результату

$$\begin{aligned} W\sigma_3\mathcal{D}W^{-1} &= w_0\sigma_3w_0^{-1}\mathcal{D} - (\sigma_3\varphi_x - \varphi\Omega^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi^*\sigma_3\varphi_{xx} dx)\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} + \\ & + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}(\varphi_x^*\sigma_3 - \int_{-\infty}^x\varphi_{xx}^*\sigma_3\varphi dx\Omega^{*-1}\varphi^*)\mathcal{D}. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} W\sigma_3\mathcal{D}^2W^{-1} &= w_0\sigma_3w_0^{-1}\mathcal{D}^2 + (w_0\sigma_3(w_0^{-1})_x - w_0\sigma_3\varphi_x\Omega^{*-1}\varphi^* + \varphi\Omega^{-1}\varphi_x^*\sigma_3w_0^{-1})\mathcal{D} - \\ & - (\sigma_3\varphi_{xx} - \varphi\Omega^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi^*\sigma_3\varphi_{xxx} dx)\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} - \\ & - \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}(\varphi_{xx}^*\sigma_3 - \int_{-\infty}^x\varphi_{xxx}^*\sigma_3\varphi dx\Omega^{*-1}\varphi^*)\mathcal{D}. \end{aligned}$$

З попередніх викладок ми також отримуємо явний вигляд комутативної $\hat{L} - \hat{M}$ пари операторів

$$\begin{aligned} \hat{L} &= WLW^{-1} = (I + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\varphi^*\mathcal{D})(\alpha_1\partial_y - \sigma_3\mathcal{D})(I + \varphi\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D}) = \\ & = \alpha_1\partial_y - w_0\sigma_3w_0^{-1}\mathcal{D} - [\alpha_1\varphi_y - \sigma_3\varphi_x - \varphi\Omega^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi^*(\alpha_1\varphi_y - \sigma_3\varphi_x)_x dx]\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} + \\ & + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}[\alpha_1\varphi_y^* - \varphi_x^*\sigma_3 - \int_{-\infty}^x(\alpha_1\varphi_y^* - \varphi_x^*\sigma_3)_x\varphi dx\Omega^{*-1}\varphi^*]\mathcal{D}. \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \hat{M} &= MW^{-1} = (I + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}\varphi^*\mathcal{D})(\alpha_2\partial_t - \sigma_3\mathcal{D}^2)(I + \varphi\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D}) = \\ & = \alpha_2\partial_t - w_0\sigma_3w_0^{-1}\mathcal{D}^2 - [w_0\sigma_3(w_0^{-1})_x - w_0\sigma_3\varphi_x\Omega^{*-1}\varphi^* + \varphi\Omega^{-1}\varphi_x^*\sigma_3w_0^{-1}]\mathcal{D} - \\ & - [\alpha_2\varphi_t - \sigma_3\varphi_{xx} - \varphi\Omega^{-1}\int_{-\infty}^x\varphi^*(\alpha_2\varphi_t - \sigma_3\varphi_{xx})_x dx]\mathcal{D}^{-1}\Omega^{*-1}\varphi^*\mathcal{D} + \\ & + \varphi\Omega^{-1}\mathcal{D}^{-1}[\alpha_2\varphi_t^* + \varphi_{xx}^*\sigma_3 - \int_{-\infty}^x(\alpha_2\varphi_t^* + \varphi_{xx}^*\sigma_3)_x\varphi dx\Omega^{*-1}\varphi^*]\mathcal{D}. \end{aligned}$$

Рівності з системи (14) приводять до занулення передостанніх інтегродиференціальних доданків операторів \hat{L} і \hat{M} . Система рівнянь

$$\begin{cases} \alpha_1 \varphi_y^* = \varphi_x^* \sigma_3 \\ \alpha_2 \varphi_t^* = -\varphi_{xx}^* \sigma_3 \end{cases},$$

яка є наслідком системи (14) гарантує ануляцію останніх доданків в операторах \hat{L} і \hat{M} . Використовуючи лему 1, отримуємо твердження теореми 2. \square

Теорема 3. Нехай $\varphi \in \text{Mat}_{2 \times K}(\mathbf{C})$ — розв'язок системи (14), тоді розв'язки системи (10) мають вигляд

$$S = \begin{pmatrix} S_3 & S_1 + iS_2 \\ S_1 - iS_2 & -S_3 \end{pmatrix}, \quad (19)$$

$$a = -\alpha_1 \ln \frac{A_1 A_2 - B_{12} B_{21}}{(\det \Omega)^2}, \quad (20)$$

де S_1, S_2, S_3 — дійсні функції, $S_1^2 + S_2^2 + S_3^2 = 1$, та

$$S_1 = \frac{A_2 B_{21} - A_1 B_{12}}{A_1 A_2 - B_{12} B_{21}}, S_2 = \frac{i(A_1 B_{12} + A_2 B_{21})}{A_1 A_2 - B_{12} B_{21}}, S_3 = \frac{A_1 A_2 + B_{12} B_{21}}{A_1 A_2 - B_{12} B_{21}}, \quad (21)$$

$$A_k = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{k\cdot}^* \\ \varphi_{k\cdot} & 1 \end{pmatrix}, B_{jk} = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{k\cdot}^* \\ \varphi_{j\cdot} & 0 \end{pmatrix},$$

а $\varphi_{j\cdot}, \varphi_{k\cdot}^*$ — відповідно j -та стрічка і k -тий стовпчик матриць φ, φ^* ; $j, k \in \{1, 2\}$.

Доведення. Виходячи з означення, матриця w_0 матиме вигляд

$$w_0 = \begin{pmatrix} 1 - \varphi_1 \Omega^{-1} \varphi_1^* & -\varphi_1 \Omega^{-1} \varphi_2^* \\ -\varphi_2 \Omega^{-1} \varphi_1^* & 1 - \varphi_2 \Omega^{-1} \varphi_2^* \end{pmatrix}.$$

Оскільки $S = w_0 \sigma_3 w_0^{-1}$, то, будуючи w_0^{-1} , з елементарних операцій множення матриць отримуємо вигляд матриці S . Користуючись відомою алгебраїчною рівністю для обрामленого визначника

$$\det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{j\cdot}^* \\ \varphi_{i\cdot} & \alpha \end{pmatrix} = \alpha \det \Omega - \varphi_{i\cdot} \Omega^C \varphi_{j\cdot}^*, \quad (22)$$

де Ω^C — матриця алгебраїчних доповнень, подаємо компоненти S_1, S_2 та S_3 у формі (21). Далі прирівнюємо вираз при \mathcal{D} у другому операторі зображення Захарова-Шабата (11) для системи (10) до виразу P у формулюванні теореми 2. Проводячи перетворення отриманої рівності приходимо до наступного результату

$$a = -\alpha_1 \ln \{ \det w_0 \},$$

що, в свою чергу, згідно формули (22) зводиться до вигляду (20). \square

Лема 2. *Правильна рівність:*

$$\det w_0 = (-1)^K \frac{\det \Omega^*}{\det \Omega}. \quad (23)$$

Доведення. З відомої алгебраїчної рівності $\det(I_m + AB) = \det(I_n + BA)$, де A і B – довільні відповідно $m \times n$ і $n \times m$ -матриці, отримуємо

$$\begin{aligned} \det w_0 &= \det(I_N - \varphi \Omega^{-1} \varphi^*) = \det(I_K - \varphi^* \varphi \Omega^{-1}) = \det(-\Omega^* \Omega^{-1}) = \\ &= \det(-I_K) \cdot \det \Omega^* \cdot \det \Omega^{-1} = (-1)^K \det \Omega^* \cdot \det \Omega^{-1}. \end{aligned}$$

□

Твердження теореми 3 рівносильні до наступної теореми.

Теорема 4. Розв'язки (19)-(21) системи (10) можна подати у вигляді

$$S_1 = (-1)^{K+1} \frac{FG + F^*G^*}{|F|^2 + |G|^2}, \quad S_2 = (-1)^K i \frac{FG - F^*G^*}{|F|^2 + |G|^2}, \quad S_3 = \frac{|F|^2 - |G|^2}{|F|^2 + |G|^2}, \quad (24)$$

$$a = -\alpha_1 \ln \left[(-1)^K \frac{|F|^2 + |G|^2}{(\det \Omega)^2} \right],$$

де

$$F = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{1.}^* \\ \varphi_{1.} & 1 \end{pmatrix}, \quad G = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{2.}^* \\ \varphi_{1.} & 0 \end{pmatrix}.$$

Доведення. Використовуючи властивість $w_0^{-1} = w_0^*$ (див. теорему 1) отримуємо

$$w_0^{-1} = \begin{pmatrix} 1 - \varphi_{1.} \Omega^{*-1} \varphi_{1.}^* & -\varphi_{1.} \Omega^{*-1} \varphi_{2.}^* \\ -\varphi_{2.} \Omega^{*-1} \varphi_{1.}^* & 1 - \varphi_{2.} \Omega^{*-1} \varphi_{2.}^* \end{pmatrix}.$$

Далі з вигляду матриці w_0^{-1} та з формули (23) випливають наступні співвідношення

$$\begin{aligned} \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{2.}^* \\ \varphi_{2.} & 1 \end{pmatrix} &= (-1)^K \det \begin{pmatrix} \Omega^* & \varphi_{1.}^* \\ \varphi_{1.} & 1 \end{pmatrix}, \\ \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{1.}^* \\ \varphi_{1.} & 1 \end{pmatrix} &= (-1)^K \det \begin{pmatrix} \Omega^* & \varphi_{2.}^* \\ \varphi_{2.} & 1 \end{pmatrix}, \\ \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{2.}^* \\ \varphi_{1.} & 0 \end{pmatrix} &= (-1)^{K+1} \det \begin{pmatrix} \Omega^* & \varphi_{2.}^* \\ \varphi_{1.} & 0 \end{pmatrix}, \\ \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{1.}^* \\ \varphi_{2.} & 0 \end{pmatrix} &= (-1)^{K+1} \det \begin{pmatrix} \Omega^* & \varphi_{1.}^* \\ \varphi_{2.} & 0 \end{pmatrix}, \end{aligned}$$

звідки слідує твердження теореми. □

Зауважимо, що $|F|^2 + |G|^2 = \det \Omega \det \Omega^* = |\det \Omega|^2$.

Отриманий вигляд розв'язків є подібним до розв'язків моделі Ішиморі, які було отримано в [4]. Однак у згаданій статті методом бінарних перетворень Дарбу описано розв'язки лише для парних значень $K = 2M$. Найпростіший випадок непарного $K = 1$ (тоді $\varphi = (\varphi_1, \varphi_2)^\top$, $C = -\bar{C} = \text{const}$), який не відображений в [4], приводить, згідно загальних формул (24), до таких розв'язків нелінійної моделі (10)

$$S_1 = -\frac{2\text{Re}\{\varphi_1 \bar{\varphi}_2 (C + \int_{-\infty}^x (\bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x}) dx - |\varphi_1|^2)\}}{|C + \int_{-\infty}^x (\bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x}) dx|^2},$$

$$S_2 = -\frac{2\text{Im}\{\varphi_1\bar{\varphi}_2(C + \int_{-\infty}^x(\bar{\varphi}_1\varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2\varphi_{2x})dx - |\varphi_1|^2)\}}{|C + \int_{-\infty}^x(\bar{\varphi}_1\varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2\varphi_{2x})dx|^2},$$

$$S_3 = 1 - \frac{2|\varphi_1|^2|\varphi_2|^2}{|C + \int_{-\infty}^x(\bar{\varphi}_1\varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2\varphi_{2x})dx|^2},$$

$$a = 2i\alpha_1 \left(\frac{\pi}{2} + \arctan \frac{\text{Im} \left\{ C + \int_{-\infty}^x (\bar{\varphi}_1\varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2\varphi_{2x}) dx \right\}}{\text{Re} \left\{ C + \int_{-\infty}^x (\bar{\varphi}_1\varphi_{1x} + \bar{\varphi}_2\varphi_{2x}) dx \right\}} \right),$$

де $\varphi_1 = \varphi_1(\alpha_1 x + y, t)$, $\varphi_2 = \varphi_2(\alpha_1 x - y, t)$ — розв'язки системи

$$\begin{cases} \alpha_2\varphi_{1t} = \varphi_{1xx} \\ \alpha_2\varphi_{2t} = -\varphi_{2xx} \end{cases}.$$

Виберемо конкретні значення: $\alpha_1 = 1$, $\alpha_2 = i$, $C = i$, тоді для $\varphi_1 = e^{x+y-it}$, $\varphi_2 = e^{x-y+it}$ — компонент вектора φ , отримуємо π -періодичний за часом розв'язок рівняння (10)

$$S_1 = \frac{2(\cos(2t)\sinh(2y) - e^{-2x}\sin(2t))}{\cosh^2(2y) + e^{-4x}}, \quad S_2 = -\frac{2(\sin(2t)\sinh(2y) + e^{-2x}\cos(2t))}{\cosh^2(2y) + e^{-4x}},$$

$$S_3 = 1 - \frac{2}{\cosh^2(2y) + e^{-4x}}, \quad a = 2i \left(\frac{\pi}{2} + \arctan \frac{1}{e^{2x} \cosh(2y)} \right).$$

3. Розв'язки нелінійної моделі типу Ішиморі.

Розглянемо систему, яка є наслідком рівняння (7) при $n = 2$, $C_1 = \sigma_3$ і була отримана в роботі [3]

$$\begin{cases} \alpha_2 S_t = \frac{\alpha_1}{2}[S, S_{xy}] + 2\alpha_1^2 \hat{\varphi}_y S_y + 2\hat{\varphi}_x S_x \\ \hat{\varphi}_{xx} - \alpha_1^2 \hat{\varphi}_{yy} = \frac{\alpha_1}{4} S[S_y, S_x] \end{cases}, \quad (25)$$

де $\hat{\varphi}$ - скалярна функція, $S = w_0 \sigma_3 w_0^{-1}$, $S^2 = S^* S = I$. Дана модель є модифікацією системи Ішиморі, зображення Захарова-Шабата для неї має наступний запис

$$[\alpha_1 \partial_y - S \mathcal{D}, \alpha_2 \partial_t - \mathcal{D}^2 - (S S_x + 2\alpha_1 \hat{\varphi}_y S + 2\hat{\varphi}_x) \mathcal{D}] = 0.$$

У векторній формі система (25) набуває вигляду

$$\begin{cases} \alpha_2 \vec{S}_t = i \vec{S} \times \vec{S}_{xy} + 2\hat{\varphi}_y \vec{S}_x + 2\hat{\varphi}_x \vec{S}_y \\ \hat{\varphi}_{xx} - \alpha_1^2 \hat{\varphi}_{yy} = \frac{\alpha_1}{2} i \vec{S} (\vec{S}_y \times \vec{S}_x) \end{cases},$$

де $\vec{S} = (S_1, S_2, S_3)$, $\vec{S}^2 = S_1^2 + S_2^2 + S_3^2 = 1$.

Розглянемо оператори

$$L := \alpha_1 \partial_y - \sigma_3 \mathcal{D}, \quad (26)$$

$$M := \alpha_2 \partial_t - \mathcal{D}^2,$$

де $\alpha_1 \in \mathbf{R}$, $\alpha_2 \in i\mathbf{R}$. Бачимо, що при цьому L є \mathcal{D} -косоермітовим та M є \mathcal{D} -ермітовим операторами. Для операторів (26) проведемо перетворення (13), де оператори W та W^{-1} мають вигляд (8)–(9) відповідно.

Аналогом теореми 2 є наступна теорема.

Теорема 5. Нехай $\varphi \in \text{Mat}_{2 \times K}(\mathbf{C})$ — розв'язок системи рівнянь

$$\begin{cases} \alpha_1 \varphi_y = \sigma_3 \varphi_x \\ \alpha_2 \varphi_t = \varphi_{xx} \end{cases}, \alpha_1 \in \mathbf{R}, \alpha_2 \in i\mathbf{R}, \quad (27)$$

тоді оператори \hat{L}, \hat{M} (13) є чисто диференціальними, при цьому $\hat{L} := \alpha_1 \partial_y - S \mathcal{D}$ є \mathcal{D} -косермітовим та $\hat{M} := \alpha_2 \partial_t - \mathcal{D}^2 - P \mathcal{D}$ є \mathcal{D} -ермітовим, де $S = w_0 \sigma_3 w_0^{-1}$, $P = -2w_{0x} w_0^{-1}$.

Доведення. Твердження для оператора \hat{L} доведено в Теоремі 2. Подібно до її доведення проведемо перетворення

$$\begin{aligned} W \mathcal{D}^2 W^{-1} &= \mathcal{D}^2 - 2w_{0x} w_0^{-1} \mathcal{D} - [\varphi_{xx} - \varphi \Omega^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* \varphi_{xxx} dx] \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} - \\ &\quad - \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} [\varphi_{xx}^* - \int_{-\infty}^x \varphi_{xxx}^* \varphi dx \Omega^{*-1} \varphi^*] \mathcal{D} \end{aligned}$$

та

$$\begin{aligned} \hat{M} &= W M W^{-1} = (I + \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} \varphi^* \mathcal{D}) (\alpha_2 \partial_t - \mathcal{D}^2) (I + \varphi \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D}) = \\ &= \alpha_2 \partial_t - \mathcal{D}^2 + 2w_{0x} w_0^{-1} \mathcal{D} - [\alpha_2 \varphi_t - \varphi_{xx} - \varphi \Omega^{-1} \int_{-\infty}^x \varphi^* (\alpha_2 \varphi_t - \varphi_{xx})_x dx] \mathcal{D}^{-1} \Omega^{*-1} \varphi^* \mathcal{D} + \\ &\quad + \varphi \Omega^{-1} \mathcal{D}^{-1} [\alpha_2 \varphi_t^* + \varphi_{xx}^* - \int_{-\infty}^x (\alpha_2 \varphi_t^* + \varphi_{xx}^*)_x \varphi dx \Omega^{*-1} \varphi^*] \mathcal{D}. \end{aligned}$$

Аналогічно до теореми 2 рівняння (27) гарантують занулення інтегродиференціальних доданків оператора \hat{M} , звідки і слідує твердження теореми. \square

Теорема 6. Нехай $\varphi \in \text{Mat}_{2 \times K}(\mathbf{C})$ — розв'язок системи (27), тоді розв'язки системи (25) мають вигляд

$$S = \begin{pmatrix} S_3 & S_1 + iS_2 \\ S_1 - iS_2 & -S_3 \end{pmatrix}, \quad (28)$$

де S_1, S_2, S_3 — дійсні функції, задані формулою (21), та

$$\hat{\varphi} = -\frac{1}{2} \ln \frac{A_1 A_2 - B_{12} B_{21}}{(\det \Omega)^2} \quad (29)$$

$$A_k = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{k \cdot}^* \\ \varphi_{k \cdot} & 1 \end{pmatrix}, \quad B_{jk} = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_{k \cdot}^* \\ \varphi_{j \cdot} & 0 \end{pmatrix},$$

$\varphi_{j \cdot}, \varphi_{k \cdot}^*$ — відповідно j -та стрічка і k -тий стовпчик матриць $\varphi, \varphi^*, j, k \in \{1, 2\}$.

Доведення. Вигляд матриці S отримуємо подібно до теореми 3. Співставляючи вигляд оператора \hat{M} та другого оператора в зображенні Захарова-Шабата для системи (25), приходимо до умови

$$\alpha_1 \hat{\varphi}_y + \hat{\varphi}_x \sigma_3 = -\frac{1}{2} (\sigma_3 w_0^{-1} w_{0x} + w_0^{-1} w_{0x} \sigma_3),$$

звідки випливає, що

$$\hat{\varphi} = -\frac{1}{2} \ln \{ \det w_0 \}.$$

\square

Компактніший вигляд розв'язків, як і в теоремі 4, дає нам наступне твердження.

Теорема 7. Розв'язки (28)-(29) системи (25) можна подати у формі:

$$S_1 = (-1)^{K+1} \frac{FG + F^*G^*}{|F|^2 + |G|^2}, \quad S_2 = (-1)^K i \frac{FG - F^*G^*}{|F|^2 + |G|^2}, \quad S_3 = \frac{|F|^2 - |G|^2}{|F|^2 + |G|^2}, \quad (30)$$

$$\hat{\varphi} = -\frac{1}{2} \ln \left[(-1)^K \frac{|F|^2 + |G|^2}{(\det \Omega)^2} \right],$$

де

$$F = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_1^* \\ \varphi_1 & 1 \end{pmatrix}, \quad G = \det \begin{pmatrix} \Omega & \varphi_2^* \\ \varphi_1 & 0 \end{pmatrix}.$$

Роглянемо випадок $K = 2$ і $\varphi_1 = (\varphi_1, 0), \varphi_2 = (0, \varphi_2)$. Візьмемо матрицю $C = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}$. З формул (30) слідує наступний запис розв'язків моделі (25)

$$S_1 = \frac{2\text{Re} \left\{ \varphi_1 \bar{\varphi}_2 \left(1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx - |\varphi_1|^2 \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx \right) \right\}}{|1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx|^2}$$

$$S_2 = \frac{2\text{Im} \left\{ \varphi_1 \bar{\varphi}_2 \left(1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx - |\varphi_1|^2 \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx \right) \right\}}{|1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx|^2}$$

$$S_3 = 1 - \frac{2|\varphi_1|^2 |\varphi_2|^2}{|1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx|^2},$$

$$\hat{\varphi} = i \left(\frac{\pi}{2} + \arctan \frac{\text{Im} \left\{ 1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx \right\}}{\text{Re} \left\{ 1 + \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_1 \varphi_{1x} dx \int_{-\infty}^x \bar{\varphi}_2 \varphi_{2x} dx \right\}} \right),$$

де $\varphi_1 = \varphi_1(\alpha_1 x + y, t), \varphi_2 = \varphi_2(\alpha_1 x - y, t)$ — розв'язки рівняння $\alpha_2 \varphi_{jt} = \varphi_{jxx}, j \in \{1, 2\}$.

Аналіз загальніших класів розв'язків ми плануємо провести в окремій статті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Ishimori Y. *Multi-vortex solutions of a two-dimensional nonlinear wave equation* // Progr. Theor. Phys. – 1983. – V.72, №1. – С.33-39.
2. Konopelchenko B. G. *Solitons in multidimensions*. Singapore: WorldScientific, 1993
3. Беркела Ю., Сидоренко Ю. *Нелінійна модель типу Ішиморі як редуція некононічної ієрархії Кадомцева-Петвіашвілі* // Вісник Львів. унів. Сер. мех.-мат. – 2001. – Вип.59. – С.74–83.
4. Imai K. *Dromion and lump solutions of the Ishimori-I equation* // Progress of Theor. Physics. – 1997. – V. 98, №5. – P. 1013-1023.
5. Imai K., Nozaki K. *(2+1)-Dimensional soliton equations covariant with respect to the binary Darboux transformation* // Journ. of the Phys. Society of Japan. – 1996. – V. 65, №1. – P. 53–57.
6. Konopelchenko B. G., Oevel W. *Matrix Sato theory and integrable equations in 2+1 dimensions* // Proceedings of the 7th Workshop on Nonlinear Evolution Equations and Dynamical systems (NEEDS'91), Biala Verda, Italy, 19-29 June 1991.

7. Сидоренко Ю. М. *Матричне узагальнення ієрархії Кадомцева – Петвіашвілі і нелінійні інтегровні системи* // Нелінійні коливання. – 1999. – Вип.2. – №2. – С.30–39.
8. Sidorenko Yu. *Transformation operators for integrable hierarchies with additional reductions* // Proceedings of Institute of Math. of NAS of Ukraine. – 2002. – V.43, Part 1. – P. 352-357.

Львівський національний університет імені Івана Франка,
механіко-математичний факультет

Надійшло 15.08.2002